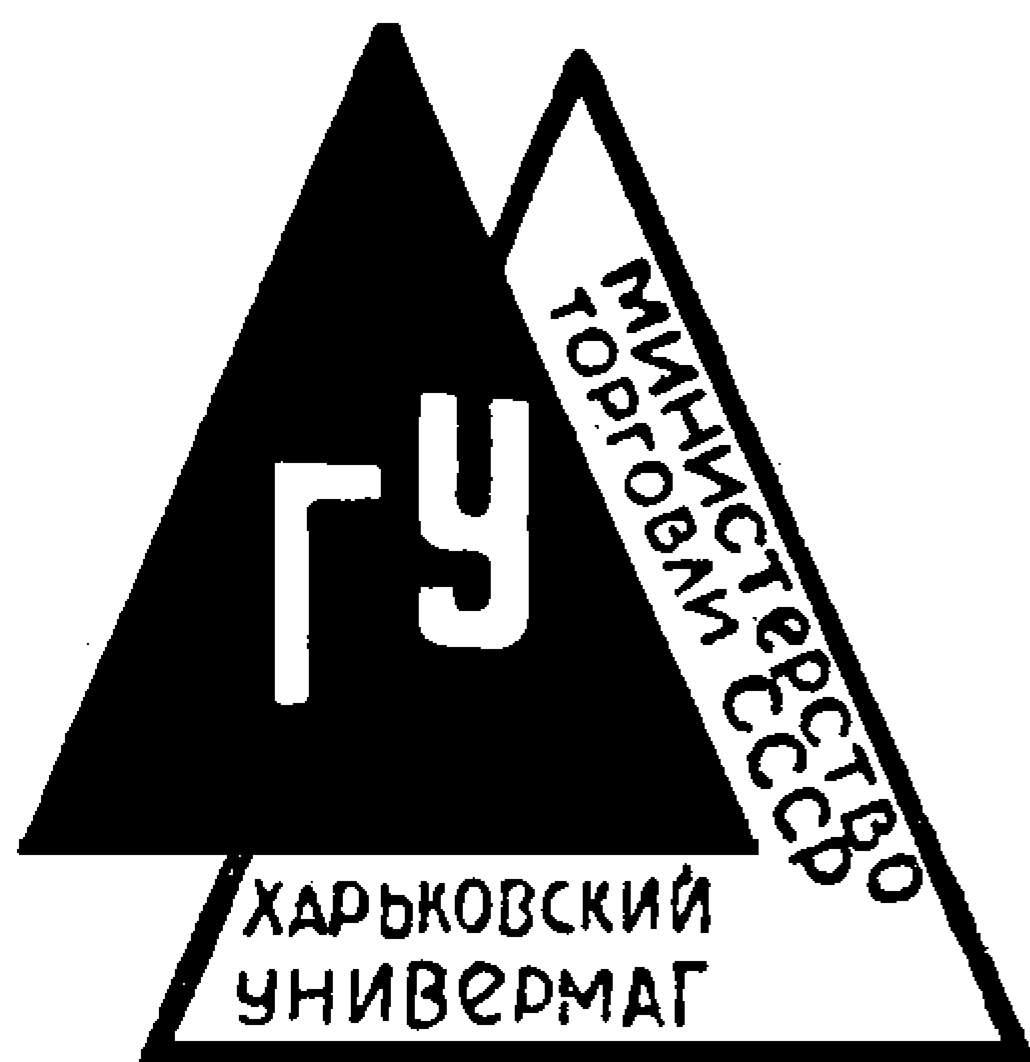



ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 березня 1949 р.




# ГРАЖДАНЕ!

## ПОСЕТИТЕ

Харьковский универмаг

# „ГЛАВУНИВЕРМАГ“

Министерства торговли СССР

**В УНИВЕРМАГЕ И ФИЛИАЛАХ** ИМЕЮТСЯ В БОЛЬШОМ ВЫБОРЕ ТОВАРЫ ВЫСОКОГО КАЧЕСТВА:

ткани, обувь, готовое платье, белье, трикотаж, чулки, предметы дамского и мужского туалета, радиоприемники, музыкальные инструменты, различная посуда, изделия из фарфора, хрусталя, часы, ювелирные изделия, головные уборы, велосипеды, мотоциклы, игрушки и другие товары.

**Цены с 1-го марта ЗНАЧИТЕЛЬНО СНИЖЕНЫ.**

Адреса Универмага: площадь Р. Люксембург и Тевелева.

Филиалы: Плехановская ул., Коммунальный рынок и поселок ХТЗ.

# ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 9 (46) 21—31 березня 1949 р.



## ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

22 березня

**В. Нахабін**

# ДАНКО

**Балет на 3 дії, 4 картини**

Лібретто — В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Балетмейстер-постановник — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

**Перша дія.** Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народові за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко—Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножем, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм, Данко і Радда включаються у танці молоді.

**Друга дія.** Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежовуються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру, Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується в похід.

**Третя дія.** 1-а картина. Селище Данко, Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, націляючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2-а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилене переслідуванням загарбників. Сюди прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але

ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гидливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесилили довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало ясним, мов сонце, вогнем.—Ходім!—крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змітаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очами людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати—слов'яни—сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче невгасимий факел великої любові до людей.

### ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Данко — засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Радда — **І. Герман, О. Ширай.** Ларра — **О. Галкін, Я. Додін.** Міліца — **Н. Виноградова, Л. Любімова.** Ватажок орди — **О. Горохов, К, Троїцький.** Начальник охоронців—**О. Галкін, Я. Додін.** Зобар — **М. Ізотов, А. Кисенко.** Старійшина — **І. Дергаус, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, М. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісянс, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко** та весь склад балету.

Виставу веде **С. Пєтров.**

## 23 березня

**Дж. Верді**

# А І Д А

**Опера на 4 дії, 7 картин**

Переклад **Я. Мамонтова.**

Диригент—засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Ведуть виставу: **С. Пєтров, А. Базилевич.**

---

Дочка ефіопського царя Амонасро—Аїда перебуває в полоні при дворі єгипетського царя. Аїда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аїду і Аїда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгипет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аїди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аїді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

### ДІЙОВІ ОСОБИ та ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — Е. **Рекало.** Аїда—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР;

Е. Лейтес. Амонасро—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цар—**М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

24, 25, 27 (вечір), 28, 29, 30, 31 (вранці) березня

**О. Пушкін**

**М. Римський-Корсаков**

# КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Лібретто **Б. Бєльського**

**Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом.**

Диригент — **П. Славінський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що річ наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють лукавий план помсти.

**1-й акт.** Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

**2-й акт.** По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

**3-й акт. 1-а картина.** Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

**2-а картина.** Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

**4-й акт. 1-а картина.** Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він чув, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе він царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна». Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

**2-а картина.** В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки — **І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде: **С. Петров** та **А. Базилевич.**

## 25 (вранці) березня

**Цезар Пуні**

# ЕСМЕРАЛЬДА

**Балет на 3 дії, 6 картин**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

**1-а картина.** Паризький собор богоматері. Архідіакон собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

**2-а картина.** На майдані близько собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

**3-я картина.** Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

**4-а картина.** Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у

вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

**5-а картина.** Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

**6-а картина.** На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу. Закидаючи камінням її катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі...

### ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон собора Паризької богоматері—**А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар собора—**О. Люлін, А. Саркісянс.** П'єр Гренгуар, студент, поет — **О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — **В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, М. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

## 26 (вранці) березня

**Сокальський**

I

# РІПКА

**Опера на 1 дію**

Диригент — **П. Баленко.**
**Постава нар. арт. УРСР В. Арістова.**
Художник — **Н. Барова.**
Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Асистент постановника — **Ю. Лозинська.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**

### ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — **Б. Бутков, В. Хворост.** Баба — **О. Мейєр, Є. Івіна.** Внучка — **К. Морозова, В. Павленко.** Квітка 1-ша — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб.** Квітка 2-га — **Є. Носенко, Т. Барбітова, Е. Лейтес.** Квітка 3-я — **Е. Івіна, Н. Коротких.** 1-ша Лисичка — **Л. Колодуб.** 2-га Лисичка — **Е. Лейтес, Є. Носенко.**

II

**БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Диригент—**П. Баленко.**
Виставу веде **С. Романівська.**

---

## 26 березня

**П. Чайковський.**

# ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) **М. Чайковського.**

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**
Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**
Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі **А. Пірадової.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Режисер—**Г. Давидов.**
Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

### ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, М. Державін.** Нарумов —**П. Скоробагатько, Б. Малков.** Розпорядник — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **К. Морозова, Н. Ісламова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**В. Павленко, Л. Колодуб.**

### ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Свєта **Саркісянс.**

## 27 (вранці) березня

**П. Чайковський**

# ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

**Балет на 3 дії. 4 картини**

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

**Пролог.** Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

**Дія 1-а.** Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сина, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

**Дія 2-а.** Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

**Дія 3-я. Картина 1-а.** Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

**Картина 2-а.** Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не

**може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.**

## ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оділлія, дочка лихого генія—**Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін; В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова.** Наставник принца — **І. Дергаус, Т. Агєєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

## 29 березня

**Лео Деліб**

# ЛАКМЕ

**Опера на 3 дії**

**Текст І. Муратова**

**Диригент--П. Баленко.**

Постава режисера **С. Однопозова.**

**Художник — Д. Овчаренко.**

**Хормейстер — Є. Мариківський.**

Балетмейстер — **О. Галкін.**

Режисер-асистент — **Г. Давидова.**

Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

**Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.**

**Дія перша.** В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у дворі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

**Дія друга.** Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має

стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

**Дія третя.** Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По закону індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

## ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського **браміна** Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Нілаканта верховний брамін — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії — **О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—**Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

## В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

**Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, М. Ізотов, П. Полканов** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркін;** на віолончелі — **Е. Хоміцер, Б. Ескін;** на арфі — **А. Гельрод;** на флейті — **Б. Бутов, С. Манечив;** на гобої — **А. Морштейн, Д. Риков;** на гльокеншпілі — **Л. Розов.**

Ведуть виставу **С. Романівська, А. Базилевич.**

## 30 березня

**Д. Верді**

# ТРАВІАТА

**Опера на 4 дії**

**Лібретто за драмою О. Дюма (сина)**

**«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»**

Переклад **М. Рильського**

Диригент—**П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник—**Н. Соболь.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
**Танці в поставі О. Галкіна.**

**Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.**

## ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — С. **Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон — **В. Бутков, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець,**

**А. Магергут**, заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї—**М. Державін.** Доктор Гренвіль—**М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга—**В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, М. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Брунштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

31 березня

**Дж. Верді**

# БАЛ-МАСКАРАД

**Опера на 4 дії, 6 картин**

Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського).**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постановка народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Художник — **Л. Горєвой.**

Постава танців **В. Нікітіна.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—**Н. Ісламова.** Ульріка — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Паж—**В. Павленко.** Герцог Річард—**З. Канзбург.** Ренато—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горн — **Б. Малков.** Ріббінг—**М. Державін, Д. Діссар.** Сільвано—**Г. Коваль.** Суддя—**П. Строганов.** Слуга — **В. Хворост.**

В балеті беруть участь артисти: **М. Горпиненко, М. Ізотов, В. Лук'яновська, С. Люлін, А. Саркісянс, В. Семінаренко, Г. Хоменко.**

Веде виставу — **С. Пєтров.**



## ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

22, 31 березня

К. Ісаєв та О. Галич

Переклад **Ір. Стешенко**

# Вас викликає Таймир!

**Комедія на 3 дії**

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кірпічніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна—**О. Валуєва.** Андрій Миколайович Гришко—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова—**Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової—**І. Стешенко, Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна

Кірпічнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю—**М. Савченко.** Людина з бородою—**Г. Снєгірьов.** Узбек—**В. Бережний.** Моряк—**В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофрієнко, А. Троян, В. Лавров.**

**Виставу веде Р. Хмара.**

**Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.**

## 23, 24, 25, 29, 30 березня

**А. Баранов**

Переклад **І. Беркуна** та **С. Ковчанюка.**

# ПО ТОЙ БІК

**П'єса на 4 дії**

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Музичне оформлення **М. Каневського.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Генерал-майор Батурін, начальник розвідуправління штабу фронту — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Майор Ігнатьєв, офіцер військової розвідки — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Лейтенант Миколаєва (вона ж Драгоєва), молодший офіцер розвідки — **Г. Гончарова.** Ад'ютант генерал-майора Батуріна — **М. Микитенко.** Радянські бійці — **В. Бережний, В. Лавров, О. Онофрієнко,**



Лауреат Сталінської премії нар. арт. УРСР та УзРСР О. Сердюк в ролі Ігнатьєва („По той бік")

Фото М. Савченка

**А. Троян, Г. Чорний.** Болдирев Володимир, в'язень — **І. Костюченко, Г. Сичук.** Мудзімура, полковник генерального штабу одного з відділів японської військової місії в Харбіні — **С. Верхацький.** Сугіяма, офіцер японської військової місії—**В. Мізіненко.** Фурута, офіцер японської військової місії— **І. Гавришко.** Літня японка — **Н. Рантіс,** молода японка—**Т. Даӥдова.** Пржедецький, білоемігрант, співробітник японської розвідки—**М. Волошин.** Кислов, білогвардійський генерал—**О. Романенко.** Федосєєв, особистий ординарець генерала Кислова—**М. Кірін.** Біляєва Катя, емігрантка—**О. Валуєва, В. Власовська.** Нецвєтаєв, співробітник японської


Арт. О. Валуєва в ролі Біляєвої („По той бік“)

Фото М. Савченка

військової місії — **С. Кошачевський, В. Коробков.** Мансуров, співробітник японської військової місії — **Г. Снегірьов.** Лаврова Інна, емігрантка—**М. Коробчанська, Я. Косаківна.** Невідомий відвідувач — **Г. Тітов.** Стрєльнікова Лола, танцюристка в ресторані — **О. Тимофієнко, З. Біляєва.**

Дія відбувається в березні—серпні 1945 р.

Виставу веде — **Р. Хмара.**



# ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

22, 23, 25 (днем), 26 (днем), 27 (днем), 29 марта

**Братья Тур и Шейнин**

## КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

**Пьеса в 3-х действиях**

Постановка режиссера **П. Резникова.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:
(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — **Г. Ратальский.** Калугина Варвара, его невеста — **К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Серафима Петровна, его мать—**Е. Леонидова, К. Туберозова.** Карташев Федор Демьяныч—**П. Осокин**, засл. арт. УССР. Полковник—**В. Кропотов, Т. Прево.** Майор — **С. Лерман, М. Таранов.** Крумин Альфред Иванович—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге—**М. Таранов, Б. Табаровский.** Янис, рабочий, латыш—**Л. Молдаванов.** Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—**В. Астахова, О. Зубова.** Рогге Людвиг-Иоганн, гаулейтер Прибалтики—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **В. Венцковский.** Шмельц, полковник СС—**В. Лизогуб.** Фрау Шмельц — **Н. Белецкая.** Клингель, оберлейтенант — **В. Криштоп.** Пал Палыч — **Э. Коломийский, В. Шаповалов.** Тася — **К. Борискина, Э. Кудряшева.** Рубинштейн—**Я. Азимов, И. Мальвин.** Сафир — **Г. Сергеев, Г. Столкин.** Ингрид — **Г. Агнивцева, А. Москаленко.** Савицкий — **В. Кривонос.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**



Арт. А. Танеева в роли Северовой („Московский характер")

Фото А. Майденберга

24, 25, 26, 27, 30 марта

**А. Софронов**, лауреат Сталинской премии

# МОСКОВСКИЙ ХАРАКТЕР

**Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах**

Постановка нар. арт. СССР **А. Крамова.**
Режиссер — **В. Лизогуб.**
Художники: **Д. Власюк и З. Винник.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Потапов Алексей Кирьяныч, директор станкозавода—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Гринева Ирина Федоровна, его жена, председатель фабкома текстильного комбината—**А. Воронович**, нар. арт. УССР. Гринев Федор Степанович, ее отец, мастер текстильного комбината—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР, **П. Осокин,** засл. арт. УССР, **П. Пружанский.** Гринев Виктор, его сын, студент истфака МГУ — **Ф. Кривонос, Л. Молдаванов.** Полозова Нина Ивановна, секретарь райкома ВКП(б) — **К. Гайжевская, К. Суковская.** Кружкова Анна Сергеевна, ткачиха, депутат Верховного Совета — **Р. Семашко, Т. Семичева.** Северова Ольга Ивановна, директор текстильного комбината — **О. Зубова, А. Танеева.** Кривошеин Игнат Степанович, главный технолог станкозавода — **Я. Азимов, Р. Брилинг.** Зайцев Сергей Сергеевич, начальник планового отдела станкозавода — **А. Крамов,** нар. арт. СССР, **В. Лизогуб.** Дружинин, секретарь парткома станкозавода — **В. Карпенко.** Свиридов,



Арт. Я. Азимов в роли Кривошеина („Московский характер")

Фото А. Майденберга

демобилизованный офицер — **М. Таранов, В. Шаповалов.** Женя, студентка—**Г. Агнивцева, Н. Шеремет.** Шура, секретарь Потапова — **М. Шматченко.** Маша, технический работник райкома ВКП(б) — **В. Астахова, И. Смирнова.** Члены бюро райкома ВКП(б)— **С. Лерман, Г. Сергеев, Б. Табаровский.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Действие происходит в Москве, в наши дни.

---

## 27 (утром) марта

По роману **Л. Н. Толстого**

# АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР **А. Крамова.**

Режиссер—**В. Лизогуб.**

Художник—**М. Беспалов.**

Музыкальное оформление **А. Шац.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—**В. Золотарев,** засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—**А. Воронович,** нар. арт. УССР. Сережа, их сын—**Л. Соловьева.** Графиня Вронская—**З. Зиновьева, С. Лаппа.** Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский— **В. Северов,** засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—**И. Любич,** засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена— **Н. Белецкая.** Бетси Тверская—**Н. Тамарова,** засл. арт. УССР; **А. Танеева.** Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—**Я. Азимов.** Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—**К. Гайжевская, Е. Оноприенко.** Тушкевич—**Б. Викторин, М. Таранов.** Дипломат—**Д. Васильчиков,** засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Серпуховский— **Б. Тоценко.** Жена посланника—**О. Зубова.** Приятельница Анны — **Р. Семашко.** Гостья Бетси—**З. Кудряшева.** Яшвин— **В. Цветков.** Его высочество—**Б. Викторин, А. Котляров.** Генерал—**П. Осокин,** засл. арт. УССР; **О. Привалов.** Корд, жокей— **В. Кропотов, В. Лизогуб.** Доктор—**Г. Столкин.** Акушерка—**К. Туберозова.** Картасов—**Э. Коломийский.** Картасова—**В. Астахова.** Княжна Варвара—**А. Москаленко.** Капитоныч — **Н. Здановский, П. Пружанский.** Молодой лакей у Каренина— **Я. Эдельман.** Корней—**И. Мальвин.** Марья Ефимовна, няня—**Е. Леонидова.** Камердинер Вронского—**Б. Табаровский.** Аннушка—**К. Борискина, М. Шматченко.**

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

## 31 марта

**ПРЕМЬЕРА**

**Лопе де Вега**

Перевод **М. Лозинского**

# СОБАКА НА СЕНЕ

**Комедия в 3 актах, 8 картинах**

Постановка режиссера **А. Глаголина.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**
Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор — **Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь — **В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина.** Доротея—**М. Шматченко.** Анарда — **З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо— ее мажордом — **П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо — **И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико— **И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро — **А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило— **М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:
(за алфавітом)

Віктор Білоненко — **Г. Охріменко.** Олена Павлова — **К. Великосельська, А. Лундишева.** Сергій Іванович Павлов—**Д. Волков.** Віра Олександрівна Павлова—**А. Алмазова.** Льоня Глазкін — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Зіночка Рощіна — **З. Мізіненко, В. Омельченко.** Страусов — **М. Іванов.** Страусова—**Н. Попова, Л. Романенко.** Никонор — **К. Передерніков.** Федосей — **І. Білошенко.** Гасан — **І. Бурменко.** Жора — **М. Мармур.** Петя—**М. Гавриленко.** Вася—**А. Зуб.** Шофер—**О. Бондаренко.** Маруся—**А. Коваленко.** Галя — **В. Омельченко.** Наташа—**Т. Бєзяєва, А. Лазуренко.** Касирка—**М. Вербицька, Р. Коваль.** Студенти—**І. Горох, Г. Рибалкін, С. Киричек, З. Рухманев.** Малов — **Є. Грицюк.** Власова — **Н. Чистякова, Ф. Пергамент.**

БАЛЕТ:

1. Матроський танок.
2. Волзька лірика.
3. Руська пляска.

Виконують солісти балету: **О. Борисова, Л. Кованець, В. Лісновська, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Р. Нікітіна, В. Балацький, А. Венгеров, Е. Коновальченко, В. Семьонов, В. Хільченко та весь ансамбль балету.**

Виставу веде **Н. Боровкова.**

## 24 (вранці) березня

**У. Гаджибеков**

# АРШИН МАЛ АЛАН

**Оперета на 3 дії**

Переклад **І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

**Диригенти** — засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **В. Нікітіна.**

Концертмейстери — **П. Кулісіч, Е. Черняк.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер — **Г. Охріменко, Л. Уманець.** Сулейман — **А. Аркін, І. Білошенко.** Гюльчохра — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Джихан — **Н. Попова, Л. Романенко.** Теллі — **З. Мізіненко.** Султанбек — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Веллі—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Асья — **Т. Безяєва, В. Омельченко.**

В танцях беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Сємьонов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

## 26 березня

**Е. Кальман**

# СІЛЬВА

**Оперета на 3 дії.**

Текст — **Толмачова і Михайлова.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Поновлення **М. Аваха, М. Іванова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Барова.**

Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — **Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **К. Великосельська.** Стасі — **Н. Аннікова,** Юліана—**А. Алмазова, Н. Попова.** Едвін—**Л. Уманець.** Бонні—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Феррі — **Д. Волков, І. Білошенко.** Воляпюк — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Ронс — **В. Андреєв.** Генерал—**А. Мармур.** Лакей—**С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

**О. Борисова, В. Лісновська, Р. Нікітіна, А. Лашкевич, Л. Кабанець, В. Балацький, А. Венгеров, В. Семьонов.**

Виставу ведуть пом. реж. **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

Відповідальний редактор **З. СМОКТІЙ.**
**Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"**

БЦ 05487. Друкарня „Мистецтво". Харків, Пушкінська, 44. Зам. 239. Тираж 2500.

Ціна 2 крб.